

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 31. Petrus Fullo Antiochiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

nisterio pretium dare, vel accipere voluerint, depositi, aut excommunicati declarantur. Sæculum V. A.C. 471. Speciatim notatur Galatia, ubi non nulli hujus delicti rei deprehensi fuissent. Tandem omnibus Metropolitibus mandatur, ut hujus epistolæ exemplaria suis Suffraganeis, Visitatoribus, & cunctis aliis communicent. Huic epistolæ Synodali Episcopi ultra octoginta subscripserunt. Baluz. nov. coll.

§. XXXI.

Petrus Fullo Antiochiæ.

Cum Leo Imperator Præfecturam Orientis Zenoni Genero suo contulisset, Theod. Lett. L. I. p. 554. is quemdam, nomine Petrum, Ecclesiæ Niceph. XV. c. 28. S. Bassæ Martyris Calcedone Presbyterum, secum Antiochiam perduxit. Serm. Alex. ap. Sur. II. Jan. Petrus olim in aliquo Acemetensium Cœnobio Monachus arti Fullonum operam dederat, hinc cognomentum hæsit. Quia vero Concilium Calcedonense rejiciebat, & Hæresin Eutychis profitebatur, interdictis ipsi Presbyterorum functionibus, e Monasterio pulsus, Constantinopolim se recepit, ubi Magnatibus officiosum se præbere, & inprimis in Zenonis Domum specie Pietatis penetrare cœpit. Itaque Antiochiæ cum ipso degens, audax consilium meditatus est, quatenus Sedem Patriarchalem invaderet, persuasitque, ut Zeno auxilium promitteret. Tum, coëmpta

pta

Sæculum V. A.C. 471. pta quorundam Apollinaristarum opera, in Episcopum Martyrium calumnias vulgare, & accusare, quod Nestorianus esset. Ad *Trisagion* addere ausus est: *Tu, qui pro nobis crucifixus es, miserere nobis!* his verbis Passionem non soli Filio, sed omnibus tribus Trinitatis Personis tribuens, & Anathema omnibus illis dicens, qui non eadem secum pronunciarent. His artibus Antiocheni animis dividi cœperunt.

Martyrius, Patriarcha Antiochenus, Constantinopoli versabatur, eumque rerum gerendarum necessitas diutius ibi morari coegit; sed tandem sollicitatione, & cura Gennadii Patriarchæ Imperator honoribus cumulatam dimisit. Hæc Martyrii Constantinopoli commoratio creditur causam dedisse Legi, prima Junii anno 471. Leone, & Probiano Consulibus, ad Zenonem directæ, qua prohibetur, ne iis, qui in Monasteriis habitant, libertas sit exeundi, Antiochiæ, aut in aliis Civitatibus commorandi, exceptis solis Apocrisiariis, id est, totius Communitatis Procuratoribus, & ne his quidem diutius, quam negotii sibi commissi ratio postulet. Tales vero de Religione non disputent, conventus non agant, nec ullas turbas cieant. Hoc non obstante, Martyrius, Antiochiam reversus, vidit populum dissensionibus delectari, quas Zeno fovebat.

Theod. Lest.

Post.

Postquam vero suo hortatu aberrantes Sæculum V.
 ad faniora reducere magno, sed irrito A. C. 471.
 conatu adlaborasset, discedere statuit, &
 publice in Ecclesia in hunc modum fatus
 est: *Renuncio Clericis Episcopo suo parum*
subditis, populo inobedienti, & Ecclesie
impuræ. Sacerdotii Dignitatem mihi re-
seruo. Tum Petrus in Sedem Vacantem
 se intrusit, & pro Patriarcha Antiocheno
 habitus est. Ubi hæc ad Gennadium re-
 lata, Imperatori omnia aperuit, qui Man-
 data misit, ut Petrus in Oasin in Exilium
 ejiceretur; ille mature admonitus, vio-
 lentam expulsionem spontanea fuga an-
 tevertit. Igitur Julianus unanimi om-
 nium consensu Episcopus Antiochenus
 eligitur.

Brev. Hist.
Eutychn. 10.
4. Conc. p.
 1082.

Haud diu post hæc Gennadius e vivis
 abscessit, postquam Sedem Constantino-
 politanam annis tredecim obtinisset.
 Vir erat prompto ingenio, & quæ senti-
 ret, aptissime enunciabat. Prophe-
 tam Danielem a principio explicare
 ad Litteram cœperat, plures etiam Ho-
 milias composuit; sed nihil eorum, quæ
 scripsit, ad nostra usque tempora ætatem
 tulit. Nullum Clericum ordinasse dici-
 tur, nisi qui Psalterium memoriter tene-
 ret. Aliqua etiam Miracula ipsi tribuun-
 tur. Ipsi ævo Studius, qui anno 454.
 Consul fuit, fundato Monasterio sub in-
 vocatione S. Joannis, Monachos, Regu-
 lam

Sup. J. 19.
Genn. script.
Theod. Lect.
 p. 554.

Sæculum V. iam Acemetensium sequentes, & ex Mag-
A. C. 473. no Monasterio, quod in Bithynia *Gomon*
 dicebatur, evocatos immisit. Istud Stu-
 dii Monasterium, in extrema parte Con-
 stantinopolis ad portam auream positum,
 sequenti tempore celeberrimum evasit.
 Gennadio successit Acacius, Hospitii Or-
 phanorum Constantinopoli Rector. Hic
 Acacius verosimiliter fuerit, qui Simpli-
 cii Papæ tempore Episcoporum Constans-
 tinopolitanorum Postulationem recoxit,
 ut Locum post Episcopos Romanos pri-
 mum vi ultimi Canonis Concilii Calce-
 donensis tenerent; at Probus, Episcopus
 Canusinus, & S. Sedis Legatus, in ipsius
 Imperatoris conspectu fortiter se oppo-
 suit.

Evagr. 2. c.
2. Gelas. ep.
13. tom. 4.
Conc. pag.
1207.

§. XXXII.

S. Euthymii obitus.

vita S. Eu-
thym. p. 74. Sub idem tempus in Palæstina S. Theo-
 ctistus, & S. Euthymius beata morte
 defuncti. S. Theoctistus tertia Sept In-
 dictione quinta, id est, anno 467. obiit.
 S. Euthymius, tunc annum vitæ agens no-
 nagesimum, eum ægotantem inviserat,
 & deinde funus curavit. Anastasius,
 Episcopus Jerosolymitanus, gratissima
 occasione usus est, ut S. Euthymium vi-
 deret, viri Sancti manus osculatus, se pre-
 cibus ejus commendabat, rogabatque, ut
 frequenter ad se epistolas daret. In Theo-
 ctisti